

Vi er også i tvivl om det forsvarlige i at lade kommunerne betale alle udgifter for de tabsgivende forbedringer. Det er klart, at det kan have den fordel, at man i højere grad prioriterer nogle grundlæggende opgaver, men det er imidlertid en udgift, der så vidt vi kan se først og fremmest rammer de større byer, fordi det er her, vi finder de tunge ejendomme, hvor man ofte rammer huslejeløftet. Man kan også godt spørge: Ligger der ikke allerede nu et incitament for kommunerne til at holde igen, fordi de faktisk skal betale halvdelen af udgifterne?

Jeg synes også, det er vigtigt at holde sig for øje, at hvis vi måske reelt får nogle byfornyelser, som udgiftsmæssigt bliver dyrere for staten, fordi subsidieringsniveauet er større, er der så også penge til det? Vi er også i tvivl om det rigtige i at lade byggeskadebidrag indgå i forbedringerne.

Når man ser samlet på forslaget, kan man måske spørge: Er det den rigtige strategi, hvis vi skal opnå det, vi godt vil, nemlig at få mere ud af pengene og få en bedre renoveret ejendoms masse? Det, vi tager fat på, er jo primært kommunernes betaling og også lidt med ejerne. Men det, som vi kan se faktisk giver mange penge, er det forslag, der berører ejernes omprioritering. Det er her, de store penge ligger, men det gøres der meget lidt ud af.

Jeg synes, der er et instrument i byfornyelsesloven, som det kunne være spændende at se lidt mere på for at se, om det bliver brugt godt nok, og det er det, der hedder aftalt finansiering. Her har vi faktisk en mulighed for at gå ind på nogle punkter, hvor kommunerne differentieret kan vurdere, om de bruger for mange penge, og min fornemmelse er, at her er der måske ret meget at hente, hvis kommunerne vil bruge det instrument bedre, end de måske gør i dag. Så er det ikke givet, at ejerne behøver at få den gavebod, som de får gennem de automatiske regler.

Jeg vil slutte af med at sige, at vi skal jo ikke kun se på byfornyelsesloven. Det, der er den grundlæggende årsag til, at vi skal bruge en masse penge, er jo, at tingene ikke fungerer ude i de enkelte ejendomme. Fungerer det godt nok i de private udlejningsejendomme? Får vi brugt de penge, der er henlagt til fornyelser? Får vi brugt alle de penge, der er henlagt til vedligeholdelse? Fungerer ejerlejlighedsforeningerne optimalt, eller spekulerer de måske i at få en for høj salgspris og undlader derfor at lave en løbende vedligeholdelse?

Jeg synes, der er nogle ting om de enkelte ejerformer, som ikke er med i lovforslaget i dag, men jeg synes også, vi skal diskutere generelt, hvordan vi får mest muligt ud af pengene. Der er i hvert fald et perspektiv i, at vi ser nærmere på noget sådant.

Egil Møller (DF):

Hvis man foretog et tankeeksperiment gående ud på, at samtlige landets lejligheder i takt med alderen var blevet løbende vedligeholdt og moderniseret, var dette lovforslag overflødigt og unødvendigt. Men tilbage i virkeligheden er kendsgerningen jo, at ca. 200.000 boliger har generelle mangler med hensyn til bad, toilet og centralvarme.

Dansk Folkeparti anser det for vigtigt, at den ældste bygningsmasse vedligeholdes på den bedst mulige måde. Det er jo en kendsgerning, at en meget stor del af Danmarks nationalformue er placeret i bygninger, og derfor er vedligeholdelse og forbedring med til at fastholde formuen. Det er samtidig vigtigt, at der skabes fornuftige rammer for familien Danmarks boligforhold.

Hvis vi skal øge incitamenterne for den private renoveringsindsats, kunne det f.eks. ske ved en friere huslejeafregning. Denne frihed kunne f.eks. ske i forbindelse med byfornyelse af ubeboede ejendomme, ved genudlejning og ved, at beboerne i højere grad medvirkede til at finansiere udgifterne for byfornyelse. Disse forslag ville øge antallet af lejligheder i byfornyelsesprojekter uden væsentlige omkostninger for stat eller kommune.

I lovforslaget lægges der op til, at ejerne får valgfrihed med hensyn til finansieringen af værdiforøgende arbejder. Dansk Folkeparti kan ikke støtte, at ydelsesbidraget nedsættes fra 100 pct. til 97 pct. Det vil betyde, at en række ejere ikke ønsker at indgå i byfornyelsesprojekter som følge af, at der ikke vil være fuld kompensation for udgifterne.

I forbindelse med byfornyelse har virksomheder og forretninger ofte været dårligt stillet, idet der udelukkende er givet en godtgørelse for driftstab. Nu foreslås en udvidelse til dækning af tab på inventar og installationer, men hvorfor ikke også en godtgørelse for tab af goodwill?

Hvorvidt lovforslaget samlet set kan få Dansk Folkepartis støtte, vil udvalgsarbejdet afgøre, men pilen peger nedad på nuværende tidspunkt.